

ufo-nyt SUFOI ©

46. årg. 2004

2. kvartal

Nr. 2

Sagen om kloen

På sporet af fortids-ufoer

Analyse af Betty Hills tøj

Religiøse ufo-grupper svigter

Forsiden:

Den 24. september 2003 ved 19-tiden tog 15-årige Jonathan Burnett i Pencoed i det sydlige Wales dette foto. Fænomenet blev også fotograferet af andre vidner adskillige kilometer fra Burnett. I lang tid mente eksperter, at der kunne være tale om et stort meteor, som brændte op i atmosfæren. Nu har flyingeniøren Steve Salter opklaret mysteriet. Han har tjekket flyveplanen for overlydspassagerflyet Concorde – og netop på det tidspunkt, hvor Burnett og andre så lysfænomenet og fotograferede det, befandt Concorde sig over området. Der er således ingen tvivl om, at billedet viser flyets kondensstribe oplyst af den nedgående sol.

Concorde littede første gang den 2. marts 1969 fra Toulouse i Frankrig. Den sidste kommercielle flyvetur med Concorde fandt sted den 24. oktober 2003 fra New York til London.

(Foto: Jonathan Burnett)

Indhold

Godt og skidt.....	3
Udvalgte beretninger.....	4
Kort fortalt: IFO.....	5
Kort fortalt: UFO.....	6
Kort fortalt: UFO-styrtet i Rendlesham.....	6
På sporet af fortids-uføer.....	7
Analyse af Betty Hills tøj.....	8
Sagen om kloen.....	10
Bortførelser skal undersøges i England.....	12
Mindeord: Jørgen Bengtvig.....	13
Religiøse ufo-grupper svigter.....	14
Jersey Djævelen - myten der ikke vil dø.....	16
På gyngende grund.....	20
Nye bøger.....	22
UFO Document.....	23
Nazi ufo-myten i nyt lys.....	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOI's formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2004

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen og Kari Rajanen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2004:

I 2004 udkommer UFO-Nyt 16. februar, 17. maj, 16. august og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2004 er kr. 267,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 337,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2004-2008 incl.) for kr. 1.335,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.685,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

Skandinavisk UFO Information
SUFUI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFUI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Torben Birkeholm, Spindergården 5, st. mf., 9700 Brønderslev.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Asle Nielsen Vestervold 7, 2. m.f., 7800 Struer. 40 72 11 17.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3. th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Godt og skidt

Foråret bød på to nyheder, som fik en del opmærksomhed i pressen: En milliardær donerede 80 mio. kr. til jagt på mars-mænd, og verdens største ufo-blad drejede nøglen om.

Paul Allen, der tilbage i 70'erne var med til at grundlægge Microsoft, har i dag en formue på omkring 130 mia. kr. Den 22. marts kunne alverdens pressebureauer fortælle, at Paul Allen har foræret 80 mio. kr. til SETI Institute i Californien.

SETI Institute vil nu oprette en radioteleskopkæde med 200 satellitmodtagere, der skal skaffe nye data fra himmelrummet til bearbejdelse på mange hundrede private computere verden over.

I samme måned erfarede vi, at det engelske ufo-blad "UFO Magazine" var gået ind.

Bladet blev startet i 1981 af Graham Birdsall og broderen Mark. Som årene gik – og i takt med at historierne blev vildere og vildere – steg oplagstallet på "UFO Magazine". Bladet havde, da det gik bedst, et oplag på 35.000 ex.! Siden midt i 1990'erne er oplagstallet imidlertid faldet år for år, og da Graham Birdsall døde i september 2003, besluttede hans enke at lukke bladet.

I Danmark vil vi også snart se bladdøden brede sig – det gælder dog ikke *UFO-Nyt*. Folketinget har besluttet at ophæve bladtillskuddet, hvilket gør det meget dyrt for hundredvis af danske foreninger at udsende blade til abonnenterne. Mange tvinges ganske enkelt til at indstille udgivelsen.

UFO-Nyt rammes også af bladtillskuddets bortfald. Tidligere fik abonnenterne bladet via Avispostkontoret. Nu skal vi selv sende *UFO-Nyt* ud – derfor har bagsiden også fået nyt udseende – og til en langt højere pris end før.

SUFUI kan bære denne merudgift på *UFO-Nyt* i indeværende år, så først i 2005 bliver vi nødt til at forhøje abonnementsprisen, så de øgede portoudgifter ikke slår bunden ud af foreningens økonomi.

I sidste nummer af *UFO-Nyt* tog vi hul på ufo-bortførelsestemaet. I dette nummer afslutter vi temaet med to artikler om de formodede fysiske beviser. Det drejer sig om en analyse af kjolen, som Betty

Hill havde på under sin klassiske bortførelsesoplevelse i 1961 – og en analyse af det bedste fysiske bevis, som den omdiskuterede implantatforsker Roger K. Leir kan fremvise.

Og så kan vi i dette nummer annoncere for tre spændende, nyudgivelser, som vi er sikre på vil interessere mange læsere:

- Klaus Aarsleffs flotte indbundne og velillustrerede bog "Mysterier i fortiden" med tilhørende DVD. På DVD'en er der 8 tv-udsendelser, hvor Klaus Aarsleff følger nye, spændende detaljer til bogens kapitler.
- Palle Vibes indbundne og illustrerede bog "Genfærd, grave og onde ånder". Til bogen er knyttet en hjemmeside med gode gys.
- En ny udgivelse i serien **UFO Document**: "The Nazi UFO Mythos". Under Anden Verdenskrig satte glødende kugler – kendt som foo fighters – gang i rygterne om et hemmeligt våben hos begge parter af konflikten. Da de flyvende tallerkeners æra begyndte, var mange hurtige til at knytte de to ting sammen. Det førte til historier om nazi-skabte flyvende tallerkener underbygget af skriftlige beviser og øjenvidneberetninger. Er der noget hold i alle disse rygter og historier, som gang på gang føres frem i tidsskrifter og på internettet? Kevin McClure har sporet nazi-rygterne helt tilbage til deres kilder og fundet frem til, hvad der ser ud til at være den ultimative sandhed bag historierne. Resultatet kan du læse i Kevin McClures spændende, engelsksprogede rapport "The Nazi UFO Mythos".

God fornøjelse med dette nummer af *UFO-Nyt*!

AF KIM MØLLER
HANSEN

Udvalgte beretninger

AF
OLE HENNINGSEN

Ildkugle over Sønderjylland

En af de seneste indberetninger til SUFOI's hjemmeside om himmelfænomener har fået en del omtale i medierne.

Om morgenen ved 05.13-tiden den 9. april observerede TN fra Husum Ballum ved Bredebro i Sønderjylland i få sekunder en orange lyskugle. Den eksploderede i 5-8 mindre lyskugler, der brændte op og forsvandt ca. 20-25 grader over horisonten. Kompassretningen ved fremkomsten var 160 grader, og ildkuglerne svandt bort i retningen 180 grader.

Andre så også himmelfænomenet, og observationen blev af Danmarks Radio, DR Syd, den 10. april omtalt således:

Mindst tre personer har tidligt i går morges set en ildkugle på himlen over Sønderjylland. Der er formentlig tale om en stor meteorit. Per Andresen fra Sønderborg så ildkuglen, da han klokken kvart over fem cyklede ned mod stranden for at fiske.

Han så et lys, som han i første omgang troede stammede fra et fly, men det viste sig at være en ildkugle på størrelse med en fodbold eller håndbold. Ildkuglen blev også observeret 25 km væk af en anden lystfisker ved Knudshoved på Løjt Land nord for Aabenraa.

Per Andresen fortæller, hvad han så: »Ildkuglen for hen over hustagene, hvorefter den eksploderede i fire-fem stumper.«

Den planlagte fisketur blev suspenderet, og i stedet endte Per Andresen hjemme foran computeren for at studere meteorit-nedslag. Derfor afviser han, at der har været tale om fyrværkeri.

Også i Ballum vest for Tønder melder en af DR Syds lyttere, at han har set ildkuglen.

Per Andersen indberettede også sin observation til Astronomisk Selskab, fortæller Lars Bakmann til *UFO-Nyt*. Lars Bakmann er sektionsleder i selskabets Meteorsektion,

og han blev interviewet om begivenheden af Jyske Vestkysten.

Ud fra beskrivelserne er SUFOI ikke i tvivl om, at det har drejet sig om et meteor, der med stor fart ramte Jordens atmosfære. Lars Bakmann fra Astronomisk Selskab deler denne opfattelse.

Når et meteor bremses ned i atmosfæren, ses det som et kraftigt lysende stjernesud også kaldet en ildkugle. I sjældne tilfælde vil enkelte stykker af meteorit overleve nedbremsningen og falde til Jorden i form af meteoritter.

Således tog observationen af et kraftigt ildkugle-fænomen sig ud i USA for få år siden. Ved denne lejlighed blev der i øvrigt fundet nedfaldne meteoritstumper.

Har du set en ildkugle?

Hvis du har set en ildkugle, kan dine observationer måske medvirke til, at der bliver fundet meteoritter. Samtidig vil dine observationer måske også gøre det muligt, at det kan beregnes, hvorfra i solsystemet en evt. nyfundne meteorit kom fra. Dermed kan indsamlingen af data om meteorobservationer bruges i udforskningen af solsystemets dannelse og udvikling.

SUFOI samarbejder i denne type af observationer med Astronomisk Selskabs Meteorsektion, hvis formål bl.a. er at registrere observationer af store stjernesud, ildkugler.

Indberetning af disse observationer kan ske via en speciel formular med nøjagtige data til Dansk Ildkuglecentral på adressen: <http://as.dsri.dk/ildkugle/>

Hvem har set ildhaler?

På samme måde, som SUFOI samarbejder med bl.a. Meteorsektionen

ved Astronomisk Selskab og videregiver for dem interessante rapporter, modtager SUFOI også meldinger fra Astronomisk Selskab om indberettede himmelfænomener, der *ikke* har relation til meteorer.

Lars Bakmann fra Meteorsektionen fortæller om det seneste tilfælde til *UFO-Nyt*:

”Jeg blev her til morgen ringet op af TP fra Vejen. Han og hans far havde i aftes (15-04-2004 kl. 20:35 DST) set 3 indhaler bevæge sig fra vest mod syd. Fænomenet kunne ses i ca. 5 min. Observatøren kørte i bil under observationen. Ingen lyd og ingen blinkende lys. Det afvises, at det kunne være fly.

Observatøren havde ringet til dagbladet Jyske Vestkysten, som åbenbart havde bragt en artikel om ildkuglen fra Sønderborg (09-04-2004). Derfra var han blevet henvist til mig.

Det er ikke en ildkugle med den tid, og rumskrot lyder også usandsynligt. Som underbygning, for at tiden skulle passe (den lange observationstid red.), opgives, at ildhalerne blev set, mens bilen kørte en strækning på ca. 9 km.”

SUFOI har i skrivende stund endnu ikke registreret andre observationer fra det pågældende tidspunkt og har pt. ingen forklaring på det observerede. Man har du som læser en forklaring, eller har du eventuelt selv observeret de beskrevne ”ildhaler” på himlen, så hører vi gerne nærmere herom.

Observation fra Oslobåden

En lidt usædvanlig observation blev gjort den 9. april 2004 ved 1-tiden om natten. Observatørerne, ægteparret Andersen fra Ballerup, fortæller i en henvendelse til SUFOI:

”Vi henvender os til jer, efter vi har oplevet noget, som vi ikke har kunnet finde en forklaring på. Det drejer sig om, at vi den 9. april var på vej til Norge med Oslobåden fra København, og da vi var nået ud for Gøteborg, og kl. var ca. 01.00 om natten, så vi oppe på himlen, 2 selvlysende lysegrønne ting komme flyvende ved siden af hinanden over mod Færgen, vi var med.

De fløj rundt i en cirkel for at flyve lidt skråt tilbage for derefter

at flyve direkte lodret op i luften og forsvinde.

Disse 2 selvlysende tingester på himlen var ca. på størrelse med en stor middagstallerken, og det skal lige siges, at de blev set et godt stykke væk fra færgen. Hvor langt er svært at sige, da det var mørkt, og at afstanden kan være svær at definere.

Hele denne situation varede ca. et par minutter, og vi sagde til hinanden, at det var godt, at vi begge 2 så disse tingester, for ellers kunne man tro, at den ene part så syner.

Vi ved ikke, hvad det var, vi så, men snakkede meget om, hvorvidt det evt. kunne være ufoer, da der findes mere mellem himmel og jord, end man kan forklare. Vi vil derfor blive meget glade, hvis I evt. kunne afhjælpe os med spørgsmålet: 'Hvad var det, vi så på himlen?'

Og nu kunne man tro, at fordi vi var om bord på Oslobåden, så

havde vi fået noget at drikke, da vi så disse tingester. Men vi vil pointere, at vi ikke havde fået noget at drikke, og vi var ædru på observationstidspunktet."

Ægteparret tilføjer:

"Lysene dækkede hele området, ligesom hele tallerkenen var dækket af dette lysegrønne lys. Størrelsen har ca. været 1/2 - 1 meter i omkreds, men afstanden kan godt snyde om, hvor store de var, da de var ca. 1 kilometer væk fra Oslobåden."

SUFOI har ikke andre indberetninger fra det pågældende tidspunkt, men har kontaktet UFO-Sverige for at høre, om man i vor svenske søsterorganisation har registreret observationer i nærheden af Göteborg denne dato. Måske har læserne yderligere oplysninger, der kan medvirke til at identificere de observerede lys? □

Indberetninger til www.ufo.dk

Man kan læse flere observationsberetninger på hjemmesiden: www.ufo.dk/obslite/oblst-dk.htm

Skriv til SUFOI

Har du set eller filmet noget mystisk på himlen, så kontakt SUFOI på adressen:

**SUFOI, Postboks 6,
2820 Gentofte**

- eller udfyld indberetningsskemaet på: www.ufo.dk/formular/obssk-dk.php

Kort fortalt

IFO

Der kommer stadig flere og flere kilder til misfortolkninger. Nu har endnu en ballon sluttet sig til denne kategori. Den 19. februar 2003 befandt et vidne sig i det sydlige Puerto Rico, da han fik øje på et ukendt objekt højt oppe på himlen. Han tog et foto af det (se foto nederst til højre) og kontaktede ved hjemkomsten CUFOS (Center for UFO Studies), som undersøgte sagen.

John Timmerman og Mark Rodeghier fra CUFOS fandt meget hurtigt ud af, at det drejede sig om en luftskibsformet ballon, som befandt sig i en højde på 5.000 m fastgjort til en wire. Ballonen indgik i et projekt, hvor USA's sydgrænse bevogtes ved hjælp af radar. I den senere tid er ballonerne også blevet brugt i kampen mod terrorisme. Der findes i alt 11 af den slags balloner, hvoraf en af dem var i det sydvestlige Puerto Rico. Det var med stor sandsynlighed den, vidnet fotograferede. □

Kilde:

International UFO Reporter, foråret 2003 I-for

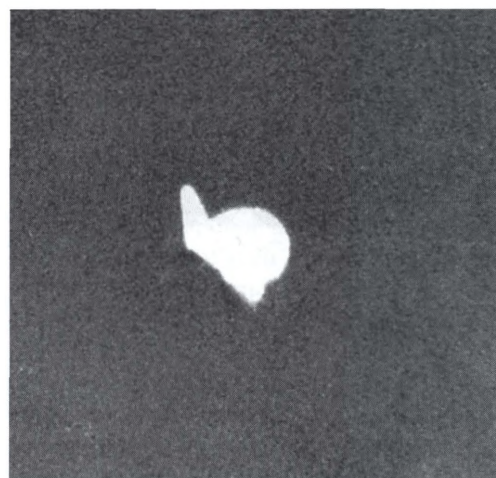
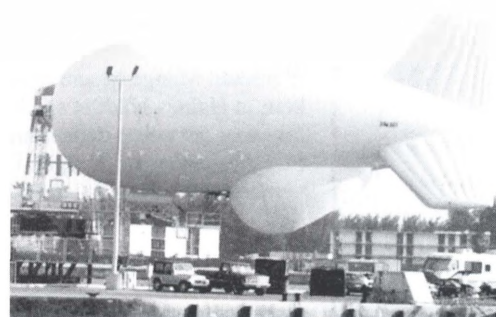
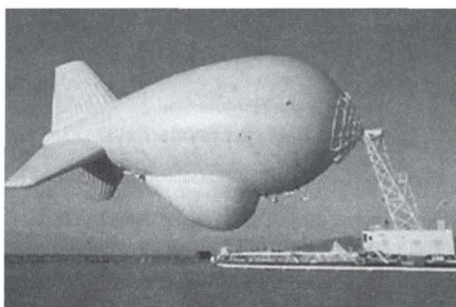
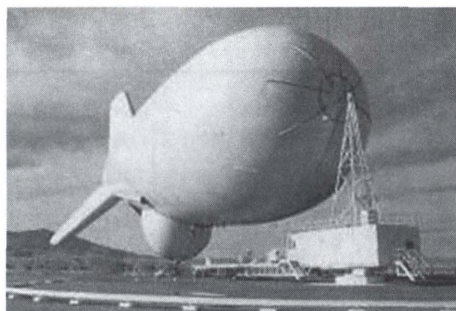
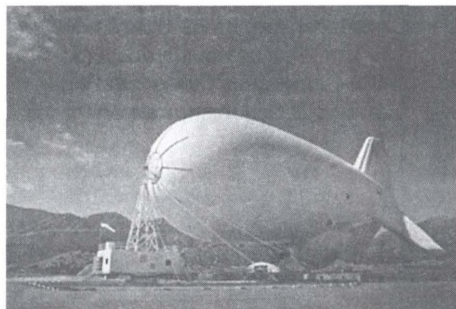

Foto taget den 19. februar 2003 i det sydlige Puerto Rico.

Kort fortalt

UFO

Dette spændende foto er taget fra et ledsagerfly den 16. juli 1988 over Hemet i Californien. Billedet er først dukket op fra gemmerne i januar 2001 og har nu været igennem en grundig analyse foretaget af Richard Haines, som har specialiseret sig i ufo-observationer gjort af piloter. Mange læsere husker sikkert, at Haines holdt et spændende foredrag om netop dette emne på SUFOI's kongres i Lyngby i november 1997. Haines udelukker

dobbelteksponeringer og andet fup. Det ukendte objekt har sandsynligvis passeret svæveflyet på nogle få sekunder med en hastighed under lydets. På nuværende tidspunkt kan Haines ikke forklare det fotograferede fænomen, som derfor må kaldes et ufo. □

Kilde:

UFO-Aktuelt, nr. 1, 2004/ kmh

UFO-styrtet i Rendlesham

Rendlesham-hændelsen i 1980 fra England behøver ingen nærmere præsentation. Nu er en pensioneret, amerikansk militærperson trådt frem og påstår, at han stod bag ufo-observationen! Han hedder Kevin Conde og arbejdede ved militærpolitiet på flyvebasen. I julen 1980 mente han, at der skulle mere liv i kludene ved den port, hvor han selv gjorde tjeneste. Han vidste, at en af kollegerne havde en meget livlig fantasi. Hans beretning er i korthed følgende:

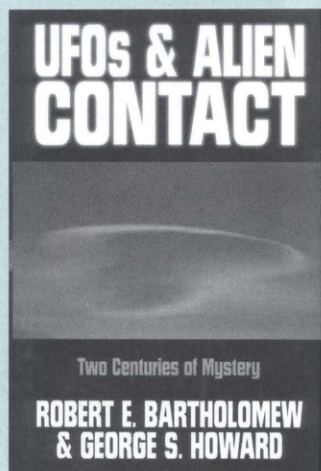
"Jeg kørte langs startbanen i min bil (en Plymouth politibil årgang 1979). Jeg havde sat røde og grønne linser foran lyset på taget. Jeg kørte rundt i cirkler i tågen med højtaleren og blinklyset slået til. Så slukkede jeg lyset og kørte bort."

Conde vendte kort efter tilbage til USA uden at have den mindste anelse om, hvad han havde sat i gang. Det var først for ganske nylig, da han ledte efter sin gamle arbejdsplads på nettet, at det gik op for ham.

Han har også en forklaring på landingsmærkerne fundet i skoven ved Rendlesham. En helikopter med et trebenet landingsstel landede natten før. □

Kilde:

Daily Mail, den 2. juli 2003 -/for

UFOs & Alien Contact - Two Centuries of Mystery

Robert E. Bartholomew behandler grundigt de mest berømte ufobølger, bl.a.:

- Luftskibsbølgen 1896-97
- Canadas spøgelsesballoner 1896-97
- Luftskibshysteriet i New Zealand i 1909
- New England luftskibssvindelnummeret i 1909-10
- Ufopanikken i Storbritannien i 1912-13
- Skandinaviens spøgelsesraketter i 1946.

Bogen afsluttes med en 100 sider lang kronologisk liste over 200 sager med påstået kommunikation mellem mennesker og aliens.

UFOs & Alien Contact - Two Centuries of Mystery, 408 sider, illustreret. Kr. 270,00. Bestillingsnr. B-036.

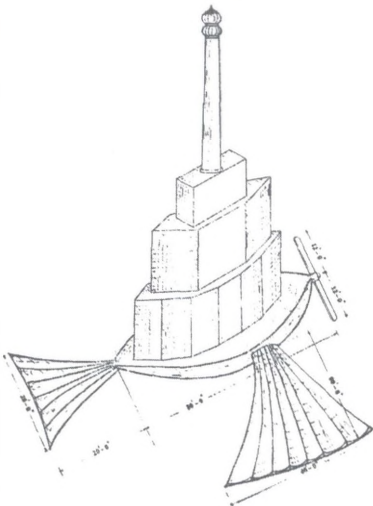
Brug bestillingskuponen på side 23.

På sporet af fortids-uføer

I sensommeren 1967 modtog jeg et brev, der skulle komme til at afstikke kursen for resten af mit liv. Brevet bestod af flere håndskrevne ark, der var sat sammen med en nål i øverste, venstre hjørne.

Brevet var fra professor Josyer, der var ekspert i det oldindiske sanskrit-sprog, og som også var stifter af Sanskrit Universitetet på 100 Feet Road i Mysore i Indien.

Nogle måneder før havde jeg skrevet til Josyer for at høre, om det virkelig kunne passe – således som det forlød i pressen – at han havde oversat et næsten 5.000 år gammelt manuskript, og at dette manuskript rummede oplysninger om flyvende fartøjer (såkaldte vimanaer) og deres konstruktion.

Vimana med skorsten. Den har næppe fløjet luften tynd over fortidens Indien. Tegningen findes i bogen "Vymanika Sastra".

"Ja," svarede Josyer nu. "Således forholder det sig. Dette manuskript er helt enestående, og det bekræfter, at den indiske kultur er ældgammel, og at vi indere årtusinder før europæerne og amerikanerne mestrede stor teknologi."

Josyer fortsatte med at opremse nogle af kapitlerne i manuskriptet: "Metallegeringer til konstruktion af vimanaer", "Hvorledes man flyver fra land til land og fra klode til klode", "Kunsten at tage fotografier af det indre af en fjendes vimana", "Vimanaens drivkraft" osv., osv.

Jeg var målløs. Kunne det virkelig passe, at den slags fantastiske

og uforklarlige bedrifter fandt sted i menneskehedens fortid, uden at det stod skrevet med flammeskrift i historiebøgerne? Hvor var denne gamle viden blevet af? Hvor var vimanaerne blevet af – det måtte vel være muligt at finde rester af dem?

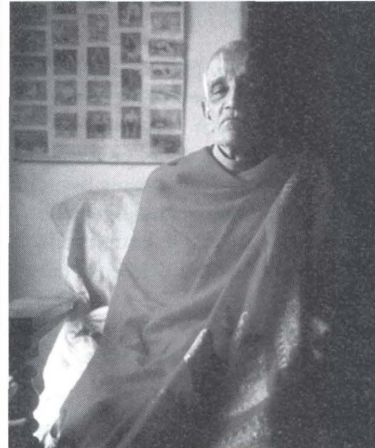
Samtidig begyndte jeg at læse bøger om forsvundne byer, om det sunkne sagnland Atlantis og om folk, der var overbevist om, at rumfolk fra andre planeter engang for længe siden havde besøgt Jorden. Rumfolkene – eller rumguderne – kunne man læse om i gamle sagn og myter. Og man kunne finde billeder af dem på hulemalerier og i ældgamle manuskripter.

Alt dette optog mig i en sådan grad, at jeg besluttede, at det var her min fremtid skulle være – ude i verdenen, på jagt efter gåder og uforklarlige fænomener.

Det er nu næsten 40 år siden, og det er endnu ikke lykkedes mig at blive voksen og fornuftig. Tværtimod. Lige siden da har jeg været på farten en stor del af tiden for at jage mysterier, fortidsgåder og overnaturlige fænomener. Langt de fleste gange har gåderne desværre vist sig at være meget lidt gådefulde, når jeg fik kikket nærmere på dem. Mysteriet om de indiske vimanaer viste sig f.eks. at være alt andet end mystisk, da det kom til stykket. Det fortæller jeg bl.a. om i første kapitel af min nye bog "Mysterier i fortiden".

Men nu og da er jeg stødt på fortidsgåder og sælsomme ting, som ikke lader sig forklare uden videre. Dem (eller i hvert fald nogle af dem) fortæller jeg om i resten af "Mysterier i fortiden".

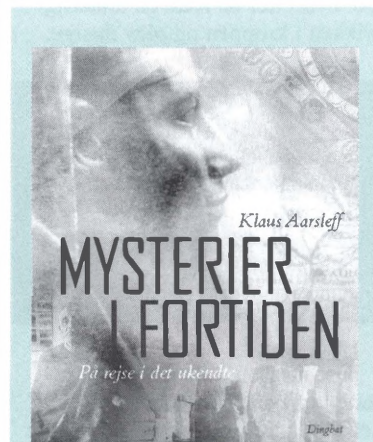
Jeg tror ikke nødvendigvis, at disse gåder endegyldigt beviser, at vi i en fjern fortid fik besøg af væsner fra andre kloder. Eller at Atlantis eksisterede. Eller at præster engang for længe siden var i stand til at overvinde døden, og at de eksperimenterede med naturkræfter, som vi siden har glemt at mestre. Men jeg tror, at gåderne viser, at vi

I 1951 åbnede professor G.R. Josyer et universitet for sanskrit-forskning i Mysore i det sydlige Indien. (Foto: Klaus Aarsleff)

kun til dels kender vores egen fortid og vores egen plads i universet. Jeg tror, at virkeligheden er langt større og langt mere ejendommelig, end vi til daglig gør os forestilling om.

Det er det, gåderne fortæller os.

Klaus Aarsleffs nye bog "Mysterier i fortiden" kan købes hos SUFOI. Læs mere om bogen på side 22. "På sporet af fortids-uføer" er bogens indledning.

AF KLAUS AARSLEFF

Analyse af Betty Hills tøj

En af de mest kendte bortførelsessager – Betty og Barney Hills bortførelse i 1961 – har været genstand for en ny undersøgelse. Denne gang drejer det sig om det tøj, som Betty Hill havde på under bortførelsen. Undersøgelsen blev foretaget af Phyllis A. Budinger, analyseekspert hos Frontier Analysis Ltd.

AF FLEMMING O.
RASMUSSEN

Betty og Barney Hills bortførelse

Den 19. september 1961 var Betty og Barney Hill og deres gravhund Delsey på vej hjem til deres bopæl i Portsmouth, New Hampshire, efter et besøg i Canada. De kørte mod syd ad US Route 3 i det centrale New Hampshire.

Omkring kl. 22.15 så de en "klar stjerne" nærme sig. Den kom nærmere og nærmere, så Barney stoppede for at hente en pistol i bagagerummet. Derefter kørte de videre, mens de i kikkert holdt øje med genstanden, som var en roterende, flad diskos med flerfarvede lys.

Nord for North Woodstock dalede genstanden, som var på størrelse med et fire-motors fly, så den svævede ca. 30 m over jorden. Der var nu et fluorescerende blåt lys omkring den.

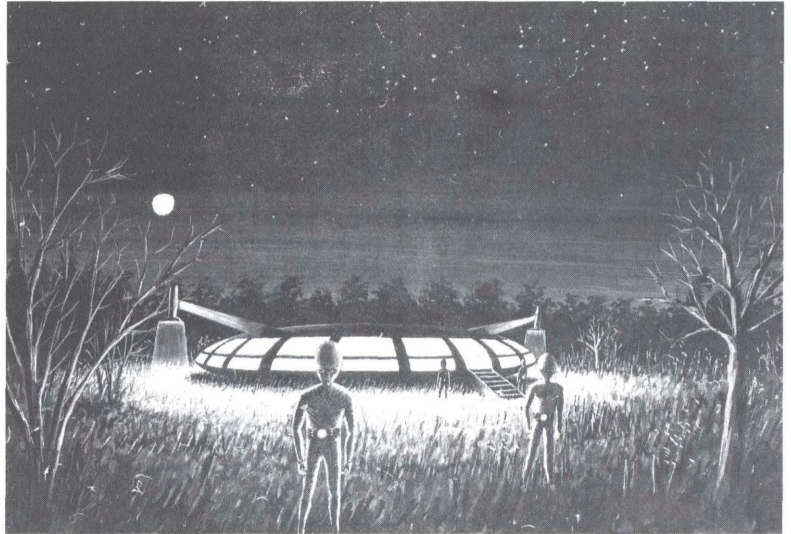
Barney standsede bilen og steg ud. Han kunne se flere uniformerede skikkelser i genstanden. Da han var bange for at blive bortført, sprang han ind igen og kørte væk med høj fart. Pludselig hørte de en bippende lyd, hvorefter de følte en underlig prikken i kroppen og blev dødsige.

Betty og Barney Hills oplevelse blev uødeliggjort i oktober 1975, da deres oplevelse blev til en tv-film udsendt af NBC til millioner af amerikanske seere.

Det næste, de huskede, var en serie bip-lyde, da de kørte igennem Plymouth. De kørte adskillige kilometer, før de var rigtig vågne. Fartøjet var da væk.

Da de kom hjem, opdagede de, at de ikke kunne gøre rede for to timer. De følte sig klamme og beskidte, og Barney havde ondt i den nederste del af maven. Deres arm-båndsure gik normalt, men der var nogle uforklarlige mærker på bilen.

(Tegning: Dezsö Sternoczky)

Senere gik de begge i terapi og blev hypnotiseret af dr. Benjamin Simons. Under hypnosen fandt de ud af, at de havde været bortført og gennemgået nogle fysiske undersøgelser.

Tøjets historie

Betty kunne huske, at hun havde et væsen på hver side som "eskorte", da hun blev bortført. De holdt fast i hendes overarme. Da hun blev ført om bord i fartøjet, sparkede hun meget vildt ud efter dem. Midt i den undersøgelse, hun gennemgik i fartøjet, ville væsenerne tage tøj af hende. De havde dog problemer med lynlåsen, som gik i stykker. Da de havde fået tøj af hende, smed de det på gulvet.

Da Betty og Barney kom hjem efter turen, tog Betty sit tøj af, foldede det sammen og lagde det i bunden af sit klædeskab. Da hun et par dage senere tog det frem, så hun, at der var et lyserødt pulver flere steder på det. Hun smed det derfor i skraldespanden, men fortrød og lagde det til udluftning i solen. Pulveret blæste af og efterlod nogle pletter.

Der var også skader på tøj. Fo-

ret var i højre side revnet fra taljen og ned til underkanten, og lynlåsen var flået i stykker foroven. Da tøj var beskadiget, ville hun ikke bruge det, så det kom til at hænge i klædeskabet i 40 år. Det blev ikke hængt i et lufttæt pose, og der blev heller ikke lagt mølkugler eller lignende ved det. Betty viste det dog frem ved særlige lejligheder.

Bettys kjole set fra vrangen med den ødelagte lynlås.

I anledning af, at der var gået 40 år, siden Betty og Barney Hills berømte bortførelse, bragte MUFON UFO Journal i september 2001 et

par artikler om den. I en af artiklerne var der et billede, hvor Betty fremviser det sæt tøj, som hun bar under bortførelsen. Samtidig var der en beskrivelse af pulveret og skaderne på tøjet.

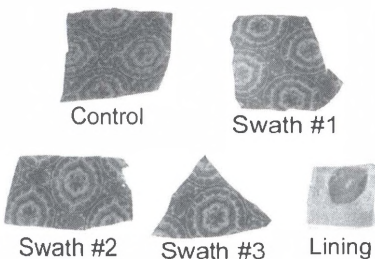
Da Phyllis A. Budinger, som senere undersøgte tøjet, fandt ud af, at tøjet stadig fandtes, kontaktede hun Betty Hill, som gav grønt lys for en undersøgelse af tøjet. I november 2001 modtog Phyllis A. Budinger to stofprøver fra tøjet, en fra det misfarvede område og en med den oprindelige farve som kontrol.

I juli 2002 mødte Phyllis A. Budinger Betty Hill på et MUFON møde i Rochester, New York. Betty havde det omtalte sæt tøj med, så det kunne gennemgå en undersøgelse.

Tøjet er en ganske almindelig dragt med påtrykte mønstre i forskellige blå nuancer. Det har enkle linjer, korte ærmer, en naturlig talje, en almindelig nederdel og er forsynet med for. Det ydre er af strikket celluloseacetat. Foret er af samme materiale, men vævet.

Ud over de skader, der opstod under bortførelsen, var der enkelte steder klippet små stykker ud, måske med henblik på undersøgelser, måske som souvenirs til venner og bekendte.

Misfarvningerne er meget tydelige på den øverste del af dragten, især på den øverste del af ærmerne og nederste del af nederdelen. Taljen har den oprindelige blå farve, og der er kun nogle ganske få små pletter på foret.

Undersøgelsens resultater

De misfarvede områder – lyserød/magenta – har været udsat for en kemisk påvirkning, der har påvirket både farve og fibre. Stoffet har været udsat for et biologisk udvundet materiale, som mest består af proteiner og en lille del naturlige olier. Dette materiale indholdt oprindeligt en vis fugtighed. Der er meget af materialet i de misfarvede områder.

Der er mere af substansen på dragtens yderste lag end på indersiden, hvilket tyder på, at det kommer fra en ekstern kilde. Substansen er trukket helt igennem stoffet nogle steder. Ph-værdien i de misfarvede pletter peger i retning af syre. Det gør den ikke i kontrolprøven. Noget af proteinet og den naturlige olie har været udsat for nedbrydning.

Foret er ikke misfarvet, men har dog nogle få pletter. Fibrene i de plettede områder har ikke lidt overløst. I pletterne er der spor af vandopløselige proteiner og naturlige olier. Det kunne tyde på, at substansen er trukket gennem fra tøjets yderside.

Det ovenfor nævnte udelukker naturlige årsager såsom urin, sved eller opkast. Den fundne substans kommer fra en ekstern kilde. Opkast kunne hurtigt udelukkes, da misfarvningerne på dragten var på steder, opkast ikke ville ramme.

Theorier

Der er nogle få holdepunkter med hensyn til, hvad der er sket med Betty Hills dragt. Det er de naturlige olier og proteinstoffet på ydersiden af tøjet og hendes fornemmelse af en udefinerbar lugt i fartøjet. Denne lugt kunne fx komme fra væsenernes sved, som så ved en fysisk kontakt er overført til tøjet.

Der var flest lyserøde områder øverst på dragten, især på ærmerne, hvor "eskorten" holdt fat i Betty, da hun blev ført om bord i fartøjet. De lyserøde områder nederst på nederdelen kan stamme fra de spark, som Betty gav sin "eskorte".

"Eskorten" på højre side modtog de værste spark. Det var også her, at foret revnede. Der er også mere substans på højre ærme, hvilket tyder på, at væsenet her tog hårdere fart i Betty.

Der er ikke et endegyldigt bevis på, at substansen har forårsaget misfarvningen, selv om Betty opdagede misfarvningen et par dage efter bortførelsen.

Substansen var oprindeligt en væske, og fugten forsvandt ikke, da tøjet blev foldet og lagt ind i klædeskabet. Væsken var formodentlig en svag syre, der virkede som et næringsstof for naturlig biologisk vækst, bakterier eller svampe.

Nogle dage senere, da tøjet var blevet tørt, var der kun det lyserøde pulver tilbage. Det var sandsynligvis rester af det biologiske vækstmateriale, der forårsagede misfarv-

ningen og gik i forbindelse med fibrene. Tøjets inderside og foret blev ikke angrebet.

Betty Hill (siddende) sammen med Phyllis Budinger, der har undersøgt kjolen, som Betty bar under den klassiske bortførelse i 1961. Betty Hill er i dag 84 år og alvorligt svækket af kræft, men hun giver stadig interviews – senest til en amerikansk avis lige før jul, hvor hun på spørgsmålet om, hvad oplevelsen har betydet for hende svarede: "Den har vist mig, at Gud er universel."

Ønsker

Phyllis A. Budinger kunne godt tænke sig, at videnskaben ville se på Betty Hills tøj, så det blev muligt at få foretaget en yderligere undersøgelse af det biologiske materiale. Hun mener dog, at det vigtigste ville være at få foretaget en analyse, så man kunne se, om substansen indeholder brugbart DNA-materiale, som så kan være spor fra Bettys "eskorte". En sådan analyse er meget kostbar og kræver derfor nogle rundhåndede sponsorer. □

Kilde:

MUFON UFO Journal, januar 2004

Betty og Barney Hills bortførelsessag er grundigt behandlet i bogen »UFOernes verden«, som kan bestilles på kuponen side 23.

Sagen om kloen

AF KIM MØLLER
HANSEN

Det amerikanske tidsskrift *MUFON UFO Journal* har i de seneste numre bragt en del artikler om ufo-bortførelsesfænomenet. I december-nummeret var det så dr. Roger Leirs tur til at fortælle om sine erfaringer på området.

Leir er kirurg og i ufo-kredse mest kendt for sit arbejde med at fjerne genstande, som aliens menes at have implanteret i bortførelsesofre. Til dato har Roger Leir foretaget 10 operative indgreb og fjernet 11 genstande. Han indrømmer, at en af disse genstande var noget så jordnært som et stykke glas fra en flaske. Men de øvrige genstande er efter hans mening mystiske og beviser, at aliens placerer små sendere, "hjernekontroludstyr" og lignende i bortførelsesofre. Andre forskere siger, at for dem ligner de bortopererede genstande små splinter almindeligt metal, plastic eller glas.

Roger Leir undersøger også bortførelsessager generelt og i sin lange artikel i *MUFON UFO Journal* for-

tæller han netop om en af de bortførelsessager, som har interesseret ham og hans kolleger mest. Sagen omtales som Gary Lowery-sagen. Roger Leir mener, at denne sag er en af de mest troværdige sager, da den rummer mange fysiske beviser.

Gary og hans familie i Bakersfield, Californien, har været på banen i mange år med en meget klar erindring om mange oplevelser.

Lige fra begyndelsen har Roger Leir anset Gary for at være en ærlig og oprigtig mand. Gary har gennemgået en løgnedetektor-undersøgelse, som han bestod med glans. Han gennemgik også to regressionshypnose-sessioner. Den ene foretaget af en ekspert i stressanalyse, den anden af Budd Hopkins (billedhugger og forfatter), som også fandt Gary meget troværdig.

Gary har optaget sine bortførelsesoplevelser på video. Via et videokamera i en clockradio i sit soveværelse kunne han optage nattens begivenheder. I en periode indsamlede han en stor mængde videomateriale.

Han gennemså samvittighedsfuldt alt materialet både med normal hastighed og i slowmotion time efter time. Nogle gange så han ét billede ad gangen. Han fandt frem til nogle usædvanlige billeder, som blev sendt til Roger Leir. Denne sendte materialet videre til flere forskellige eksperter i analyse af videofilm. Der var på ét af enkeltbillederne noget, der tydede på, at der var et væsen til stede. Men hvad, melder historien i *MUFON UFO Journal* ikke noget om. Videoptagelserne skulle også vise nogle små lyskugler, som svæver rundt i lokalet – orber måske? (se også artiklen i *UFO-Nyt*, nr. 1, 2004, side 15-20).

Som det næste forsøgte Gary at indsamle fodspor fra et væsen, som han om natten gentagne gange havde set komme ind gennem muren fra vægskabet. Han brugte et badehåndklæde med samme farve som gulvtæppet og anbragte et lille stykke metalfolie på bagsiden.

Om aftenen anbragte han håndklædet på tæppet foran det område, hvor han havde set væsenet komme igennem muren. Den følgende morgen så han to fodaftryk på metalfolien. Han brugte gips til at sikre

aftrykkene og fik på den måde en kopi af fodten.

Roger Leir har set både aftrykket og kopien. Fødderne var forskellige fra et menneskes, da de var små og meget smalle ved fodens midte og svang. Foden havde kun tre tæer. De lignede ikke mennesketæer, da de var brede og kødfulde.

I løbet af de måneder, der fulgte, besøgte Roger Leir utallige gange Garys hjem for at se på de fysiske beviser. Han tog prøver fra et fluorescerende område på væggene ved et skab og i soveværelset.

I forhaven var der et område på Garys græsplæne, hvor intet ville gro. Området var cirkulært og kunne ligne et sted, hvor et fartøj var landet. Roger Leir opdagede desuden nogle områder på ydermurene, hvor der var et usædvanligt magnetfelt. Inde i skabene i Garys soveværelse var der også usædvanlige magnetfelter omkring metalbøjlerne. Det samme gjaldt to af metalhængslerne på skabenes døre.

Gary fortalte, at hans armbåndsur, som havde været forsvundet i to uger, pludselig var dukket op dækket med et gråligt pulver.

I den periode, hvor Gary indsamlede beviser på fodaftryk, opdagede han en morgen noget, der viste sig at være en lille sort genstand stukket ind i et af håndklædets folder. Både han og konen var sikre på, at den ikke havde været der den foregående aften.

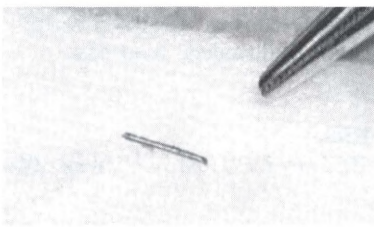
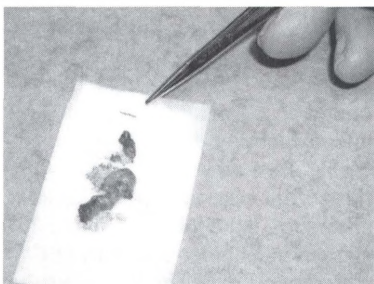

(Foto: Dr. Roger K. Leir)

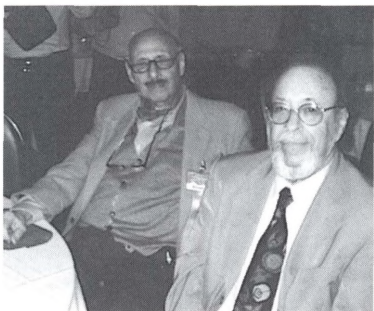
Da Leir undersøgte genstanden, så han, at det var en "klo". Leir besluttede at undersøge kloen, fordi den kunne blive et af de vigtigste beviser på, at aliens virkelig foretager bortførelser.

I artiklen i *MUFON UFO Journal* gør Leir derefter rede for alle de videnskabelige undersøgelser, som kloen i en to-årig periode har gen-

Her ses en nål-lignende tingest, som Roger Leir har fjernet fra et formodet bortførelsesoffer. (Fotos: Michael Portanova/A & S Research)

Dr. Roger K. Leir (th.) er en flittig taler ved ufo-konferencer verden over.

nemgâet. Undersøgelserne gjorde Leir mere og mere overbevist om, at det drejede sig om en ikke-jordisk, biologisk genstand. For at få klarhed over dette, måtte der efter Leirs mening foretages en DNA-analyse af kloen.

Med støtte fra flere fonde blev det muligt at få foretaget en DNA-analyse af kloen. De første data var overraskende, da de viste, at DNA'et var forskellig fra DNA her på Jorden! Sensationen lurede lige om hjørnet, men udeblev. En kontrolundersøgelse viste nemlig, at kloen kunne være en art bløddyr.

En ph.d. med speciale i gastropodologi – studiet af snegle – kunne alene ud fra et foto af genstanden identificere dyret, før han fik tilsendt DNA-dataene. Den såkaldte ikke-jordiske "klo" var blot en ganske almindelig jordisk snegl.

Man kan spørge sig selv om, hvorfor studiet af genstandens DNA ledte så meget på vildspor, så det først blev konkluderet, at det var ikke-jordisk DNA. Svaret er ganske lige til. Snegle udskiller en substans, som de bruger til forsvaret. Denne substans består af enzymer, der bryder DNA-kæden – en opbrudt DNA-kæde som ikke matcher noget i databasen.

Det, som man troede var hår, der voksede på kloen, viste sig at være størknet sekret fra celler kaldet gastrocyster. De ligner hår.

Man skulle mene, at når det vigtigste "bevis" for et rumvæsens

tilstedeværelse viser sig at have en meget jordnær forklaring, vil de fleste miste lidt af gejsten og troen – og måske begynde at tvivle på Gary Lowery-sagens betydning. Men ikke Roger Leir. Han kæmper videre. For ham er der stadig mange interessante, ubesvarede spørgsmål, fx:

- Hvordan kom denne snegl ind håndklædet, når Gary og hans kone hævder, at håndklædet var nyvasket og først blev taget frem den foregående aften?
- Hvordan kunne dyret være mumificeret, som det var, da det blev fundet, når undersøgelser viser, at dyret normalt går i opløsning og ikke størkner, når det udtørres?
- Den korte tid, som mumificeringen tog, er også et mysterium ifølge Leir. Videnskabelige undersøgelser viser, at det vil tage mindst 24 timer, før det sker.
- Ifølge Leir, har man fundet ud af, at snegle, der ligner "kloen", ikke findes i området omkring Bakersfield, Californien.

Ved at fokusere på disse spørgsmål, som jo selvfølgelig kan være interessante nok for en biolog eller zoolog, holder Leir liv i sagen og efterlader folk det indtryk, at der er "noget om snakken" i Gary Lowery-sagen. At det så formentlig intet har med aliens at gøre, drukner i "støjen".

Gary er uden tvivl en ærlig og hæderlig mand, som virkelig tror,

at han har haft besøg af aliens. Oplevelserne i soveværelset er "virkelige" for ham. Men som psykologen Susan Blackmore skrev i *UFO-Nyt* nr. 1, 2004, så kan sådanne oplevelser sagtens udløses af søvnlammelse. Denne mulighed nævner Roger Leir slet ikke. Han hæfter sig i stedet ved sagens fysiske "beviser", som fx:

- Unormale magnetiske eller elektromagnetiske fænomener på observationsstedet.
- Jordbundsprøver taget fra forhaven, som er et muligt landingssted.
- Den pulveragtige substans på armbåndsuret.
- Prøver af noget fluorescerende fundet på skabet og i soveværelset.
- Fodaftrykene.
- Videoptagelserne.

Tilfældige (og måske helt naturlige) hændelser og fakta forsøges her presset ind i en sammenhæng for at "bevise" en tro på fremmede væsners besøg. Man fristes til at sige: "Søg – og du skal finde..."

Set her fra et skrivebord i Danmark må man sige, at hvis Gary Lowery-sagen er en af de mest troværdige sager, bortførelsesforskerne har på programmet, så har de i sandhed et problem. □

Kilde:

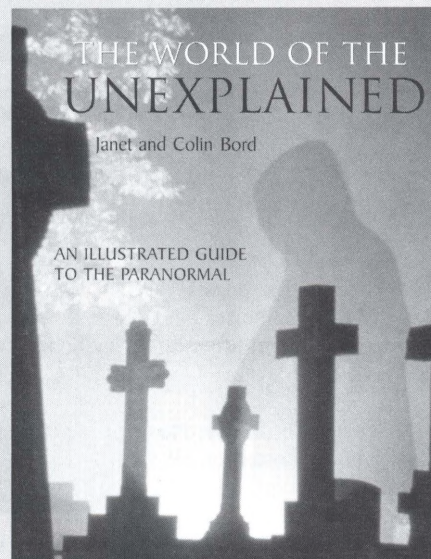
MUFON UFO Journal, december 2003/for

The World of the Unexplained - An illustrated guide to the paranormal

En smuk bog om alle mulige mystiske hændelser og fænomener. Bogen giver en glimrende introduktion til mystikkens verden i en velafbalanceret tone, hvor der også er plads til afsløring af svindelnumre. Bogen udkom i 1998 og har længe været udsolgt, men SUFOI har sikret sig nogle få signerede, indbundne eksemplarer direkte fra forfatterne. Så skynd dig at bestille dit unikke eksemplar!

The World of the Unexplained, 176 sider, rigt illustreret, stort format, indbundet og signeret. **Kr. 298,00.** Bestillingsnr. B-040.

Brug bestillingskuponen side 23.

Bortførelser skal undersøges i England

I England vil man finde ud af, om det er ikke-jordiske, der står bag bortførelser af mennesker og undersøgelser af bortførelsesofrene, eller om rapporter om bortførelser opstår i den menneskelige hjerne.

Psykologer ved Goldsmiths College, University of London, har indledt en undersøgelse af dette interessante fænomen. Det forventes, at undersøgelsen tager ti måneder.

Undersøgelsen støttes af Bial Foundation of Portugal, som har givet 36.000 euro (ca. 270.000 kr.). Projektteamet består af Chris French, Rachel Fox, Krissy Wilson og Julia Santomauro (APRU-medlemmer) og dr. Michael Thalbourne (parapsykolog, APRU, University of Adelaide) med James Basil og Mark Gibbons (Foundation for the Research of Extraordinary Trauma & Support for Abductees) som konsulenter.

Professor Chris French, leder af Anomalistic Psychology Research Unit (APRU) ved Goldsmiths' Psychology Department, står for undersøgelsen. Han forklarer:

"Bortførte fortæller om mange slags oplevelser. Undersøgelsen skal ikke blot se på de psykologiske aspekter i de bortførtes beretninger, men skal også afdække de andre ting, som de bortførte fortæller om, samt omfatte undersøgelser af psykiske evner."

Undersøgelsen finder også støtte hos flere ufologer. Nick Pope, der i begyndelsen af 1990'erne var leder af den engelske regerings ufo-projekt, siger:

"Hvad enten man mener, at fænomenet er psykologisk eller parapsykologisk, må man hilse undersøgelsen velkommen. Ligegyldigt hvilken natur det viser sig, at dette fænomen har, kan vi lære meget om det."

Judith Jaafar, formand for British UFO Research Association (BUFORA), har denne kommentar:

"Jeg er tilfreds med, at den akademiske verden i Storbritannien har taget skridt til at forstå kilden til dette interessante fænomen. Det vil måske stille flere spørgsmål, end det besvarer, men det har altid

været vejen fremad i objektive videnskabelige bestræbelser."

Malcolm Robinson, grundlægger af Strange Phenomena Investigation (SPI), siger:

"Chris French og hans team skal have ros for at gå i gang med denne undersøgelse, som vil kaste lidt mere lys over dette moderne mysterium. SPI ser med spændt forventning frem til resultatet af dette projekt."

Enhver, som mener at have oplevet at blive bortført af aliens og vil deltage i projektet, kan sende en e-mail til apru@gold.ac.uk.

Kilde:

MUFON UFO Journal, december 2003/ -for

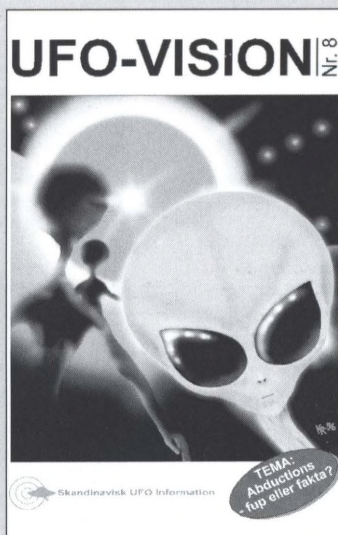
UFO-Vision 8

- det nye nummer af *UFO-Vision* med alien-bortførelser som hovedtema.

UFO-Vision er SUFOI's specialtidsskrift med boganmeldelser og dybdeborende artikler om ufo'er og beslægtede fænomener.

UFO-Vision 8 er på 56 illustrerede sider i A5-format og koster **kr. 59**. Bestillingsnr. T-025.

Kan bestilles på kuponen side 23.

Når du ser en ufo

Har du set eller filmet noget mystisk på himlen, så kontakt SUFOI på adressen:

SUFOI, Postboks 6,
2820 Gentofte

- eller udfyld indberetningsskemaet på vores hjemmeside:
www.ufo.dk

Jørgen Bengtvig

I marts 2004 døde Jørgen Bengtvig, 68 år gammel. Hvad der så ud til at være en sejlvet lungebetændelse, viste sig at være uheldelig lungekræft.

Jørgen blev indvalgt i SUFOI's repræsentantskab i 1980 og nåede således at være aktiv i foreningen i 24 år – i sig selv en stor bedrift i betragtning af, at mange kun er aktive i foreningsarbejde i få år.

Igennem alle årene varetog Jørgen en række vigtige funktioner i foreningens daglige arbejde – og langt det meste havde noget med organisation at gøre.

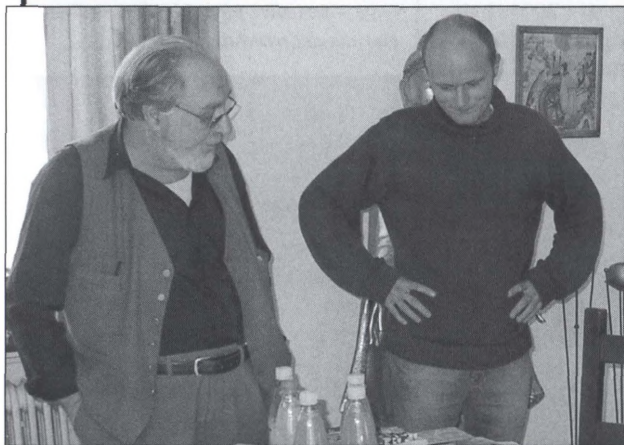
Fra 1980 til i dag var Jørgen SUFOI's arkivar og dermed den centrale figur i styringen af SUFOI's foreningsarkiver. Fra 1984 var han også redaktør af foreningens organisationshåndbog.

Jørgen har igennem alle årene været en af ildsjælene, når der skulle udføres et stykke arbejde: Han var med, da rapporterne i SUFOI's arkiv skulle kodes til Projekt Ufodata. Han stod ved spritduplikatoren, da SUFOI i 1980 begyndte at udgive billigt producerede særhæfter (bl.a. "UFOer over New Zealand"). Han var med i planlægningen og gennemførelsen af adskillige rapportoptagerkurser i 1980'erne og gav et nap med, når SUFOI arrangerede kongresser i Lyngby. Og så var Jørgen ofte vært og mødeleder op gennem 1980'erne, når SUFOI afholdt de halvårlige repræsentantskabsmøder i selskabslokalerne på Galgebakken i Albertslund.

Glemte jeg at fortælle, at Jørgen også havde styr på vores tidsskriftsarkiv; at han lige til det sidste tømte SUFOI's postboks i Gentofte og sørgede for, at posten kom til de rette personer; at han aldrig sagde nej, hvis lokalradio eller skoleelever ville interviewe ham for at få noget at vide om ufoer?

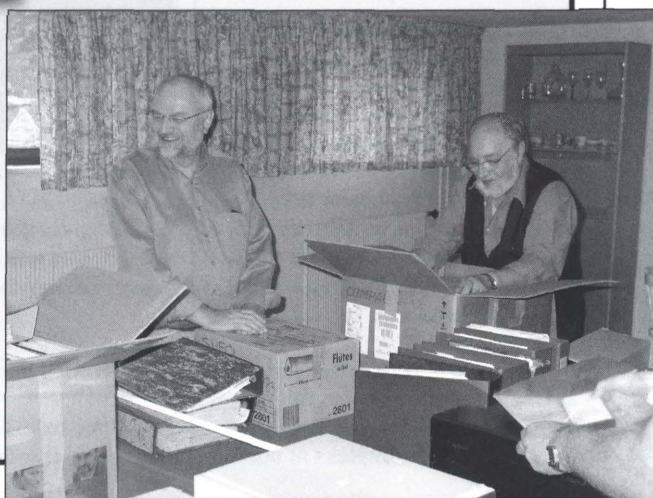
Med Jørgens bortgang har SUFOI mistet en ildsjæl, der gjorde en forskel. □

Kim Møller Hansen, formand for SUFOI

*Repræsentantskabsmødet i oktober 2003 blev Jørgen Bengtvigs sidste. Her ses han i selskab med Toke Haunstrup (th.).
(Foto: Kim Møller Hansen)*

*Jørgen var naturligvis med, da SUFOI i september 2002 klar gjorde SUFOI's rapportarkiv, så det kunne overdrages til Arkivet for UFO-forskning (AFU) i Sverige. Som det ses af billedet, var arbejdet slet ikke kedeligt. Til venstre står Ole Henningsen.
(Foto: Kim Møller Hansen)*

Religiøse ufo-grupper svigter

Ufo-fænomenet har i årenes løb dannet grundlag for mange religiøse bevægelser. De har offentliggjort flere ekstraordinære påstande, men ekstraordinære løfter kræver ekstraordinære beviser. Og gang på gang går drømmen ikke i opfyldelse.

AF
STEFAN ISAKSSON

Leon Festinger, Henry W. Riecken og Stanley Schachter skrev i 1956 i bogen "When Prophecy Fails" (når profetierne fejler) om en religiøs ufo-bevægelse, som flere gange forudsagde, at ikke-jordiske ville lande, og at Jorden ville gå under.

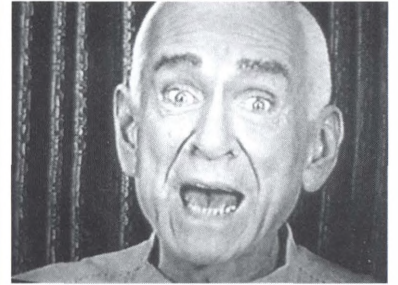
Profetierne blev ikke indfriet, men det fik ikke tilhængerne til at forlade profeten. De mest hengivne blev ved med at tro på deres leders ord til trods for utallige bedragerier. Festinger og hans kolleger påviste, at selv om de nødvendige faktorer er til stede, så svigter tilhængerne ikke lige med det samme.

Historien har gentaget sig mange gange siden dengang. En anden kendt religiøs ufo-bevægelse, Unarius, var længe kendt for sine profetier om, at 33 rumskibe ville lande i 2001. Men da tiden var inde, blev løfterne ikke indfriet på grund af, at "Jorden helt enkelt ikke var rede".

da medlemmernes egne versioner ofte er baserede på indre oplevelser og ikke på virkelige fysiske hændelser – viser, at der er fremlagt mange profetier, siden bevægelsen blev dannet.

Profetien om landingen i 2001 var i sig selv ikke en enestående hændelse, men et resultat "af improviserede historier og uopfyldte profetier". Første profeti blev åbenbart i 1974, da ikke-jordiske skulle lande inden årets udgang. Da det ikke skete, blev det ændret til den 27. september det følgende år. Da det heller ikke skete på den dato, satsede Unarius' grundlægger Uriel 4.000 dollars hos det engelske bookmakerfirma Ladbrokes på, at rumskibet ville lande, inden der var gået et år. Da der heller ikke skete noget inden for det nævnte tidsrum, blev datoen ændret til i 2001, hvilket til sidst viste sig heller ikke at holde. Der er endnu ikke oplyst en ny dato for landingen.

Gate, Marshall Applewhite, fortalte, at der bag ved kometen Hale-Bopp befandt sig et ikke-jordisk rumskib, der var kommet for at tage medlemmerne med sig til et højere eksistensniveau. Billeder, som han hævdede var taget af rumskibet, skulle bevise, at Applewhite havde ret. Billederne viste sig senere at være bluff.

Marshall Applewhite – leder af Heavens Gate – fortæller på video sine medlemmer om det fremtidige paradys.

Unarius gør klar til at modtage rumbrødrene, der desværre udeblev.

Men på en måde var løbet endnu ikke kørt, da de ikke-jordiske gjorde alt for (skrevet med Unarius' traditionelt kringlede terminologi), at "disse rumvidenskabsmænd arbejder sammen med avancerede åndelige væsener fra højere ikke-atomiske niveauer på at gennemtrænge denne verden med højenergi-kærlighedsoscillationer". Med andre ord, redningen er på vej. Men ikke rigtigt endnu.

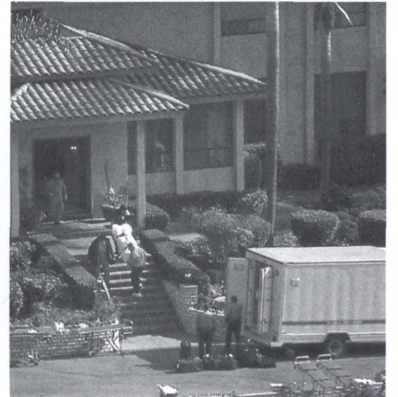
Det var dog ikke første gang, at Unarius' ikke-jordiske valgte at blive hjemme. Unarius' historie – som er meget kompleks at udrede,

39 mennesker begik selvmord, fordi de troede, at der bag ved kometen Hale-Bopp befandt sig et ikke-jordisk rumskib, som ville tage dem med til et højere eksistensniveau.

Applewhites bluff

I 1997 mistede 39 mennesker livet, da lederen af gruppen Heavens

Den 26. marts 1997 blev 39 medlemmer af Heavens Gate fundet døde på Rancho Santa Fe i San Diego.

Guds tallerken. Et symbol for raelianerne. (Foto: Claes Axstål)

Raëlianerne

I dag er Raëlianerne den største religiøse ufo-bevægelse, når det gælder antallet af medlemmer. Det er også den gruppe, der får størst opmærksomhed i medierne. Det skyldes især påstande fra bevægelsens grundlægger Raël (som kalder sig det samme som paven, His Holiness, Hans Hellighed) om, at man har foretaget kloninger af mennesker.

Raëlianerne har i lighed med mange andre nyreligiøse ufo-grupper en ide om, at ikke-jordiske vil lande på Jorden, men deres profeti skal ikke gå i opfyldelse før i 2025.

Kloningen af mennesker har været et varmt debattema mange steder, men frem for alt i USA og Canada, hvor gruppen holder til.

I februar 1977 grundlagde Raël Clonaid, det første firma, som skulle klonе menneskelige celler. Tre år efter Clonaid var grundlagt, blev firmaet overtaget af Brigitte Boisselier, en raëliansk biskop. Gennem Clonaid skulle mennesker få et evigt liv, præcis som den ikke-jordiske Elohim fortalte Raël. Mennesker, som dør, skal kunne få livet tilbage, samtidig skal deres elskede husdyr også undslippe døden.

Raëlianernes rugemødre.

Men den videnskabelige verden stiller sig tvivlende. Trods flere rykkere har Clonaid ikke fremlagt et bevis på, at firmaet, som det hævder, har skabt fem friske og velskabte børn ved kloning. Ifølge Clonaid er det meget lettere at klonе et menneske end et dyr, og grunden til, at de ikke har fremlagt et bevis, er, at de frygter de juridiske konsekvenser.

Manglen på beviser har ført til kritik af Raël og Clonaid. I en presmeddelelse fra Raëlianerne den 21. oktober 2003 forsvarede Raëlianerne sig ved at påstå, at "hverken Hans Hellighed Raël eller den Raëlianske bevægelse har direkte eller indirekte interesser i dr. Boisseliers

kloningsforetagende". En noget underlig påstand, når man tænker på, at kloning er et af de centrale elementer i den Raëlianske filosofi. Desuden står det klart og tydeligt på både Clonaid's og Raëlianernes hjemmesider, at begge foretagender er grundlagt af Raël.

Men det meste af det, der har med Clonaid at gøre, er indhyllet i et slør. Kloningen bliver udført på et hemmeligt sted, kunderne er hemmelige, resultaterne er hemmelige, beviserne er hemmelige, det samme gælder firmaet. Clonaid er et projektnavn, da virksomheden er ulovlig.

Meget få ved, hvad der er sandt, og hvad der er falsk. Men et kvalificeret gæt er, at der vil gå meget lang tid, før man får det endelige bevis på, at Raëls og Clonaid's påstande er korrekte, og resultatet fremvises for offentligheden. □

Referencer:

Leon Festinger, Henry W. Ricken, Stanley Schacher: *When Prophecy Fails: A Social and Psychological Study of a Modern Group That Predict the Destruction of the World*, University of Minneapolis Press

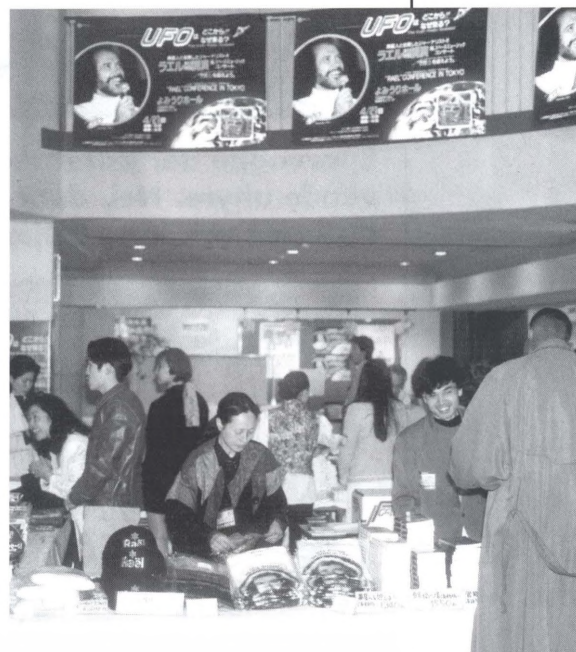
Diana Tumminia: *How Prophecy Never Fails: Interpretative Reason in a Flying-Saucer Group, Sociology of Religion #2*, 1998.

Stefan Isaksson: *New Religious UFO Movements: Extraterrestrial Salvation in Contemporary America*, UFO-Sverige 2002.

www.unarius.org
www.rael.org
www.clonaid.com

Kilde:

UFO-Aktuellt nr. 4, 2003/for

Raëlianerne ved et møde i Tokyo i 1996. Siden da er en kult vokset op omkring lederen Claude Vorilhon. (Foto: Claes Axstål)

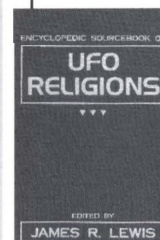
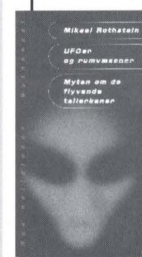
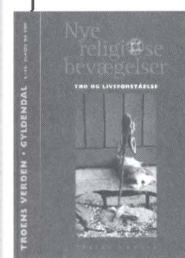
Gode bøger om UFO-religioner

Vi kan anbefale disse tre titler for alle, som ønsker at gå dybere ind i emnet:

Tobias Høybye: *Nye religiøse bevægelser*, Gyldendal 2003. 80 sider og velillustreret. Kan bestilles på www.gyldendal-uddannelse.dk og lånes på folkebiblioteker.

Mikael Rothstein: *UFOer og rumvæsner – myten om de flyvende tallerkener*, Gyldendal 2000. 256 sider og omfattende litteraturliste. Kan lånes på folkebiblioteker.

James R. Lewis (ed.): *Encyclopedic Sourcebook of UFO Religions*, Prometheus Books 2003. 550 siders artikelsamling på engelsk. Kan bestilles på www.prometheusbooks.com.

Jersey Djævelen - myten der ikke vil dø

Sporvogne der kører med bevæbnede vagter som beskyttelse imod et flyvende uhyre. Nej, det er ikke en scene fra en gyserfilm. Det er en del af historien om Jersey Djævelen.

(Tegning: Richard Svensson/UFO-Aktuelt)

AF PEDER SCHULTZ

I betragtning af, at USA er et moderne industriland, finder man her overraskende mange legender og myter om mystiske dyr og monstre. Det bedst kendte af de mystiske dyr, der angiveligt færdes i Nordamerikas øde skove, er nok Bigfoot – et stort abelignende væsen, der siges at eksistere i flere egne af Nordamerika.

Også mange søer siges at rumme ukendte væsner i lighed med Loch Ness. Det seneste eksempel på påstande om sælsomme væsner er "Chupacabraen" (se *UFO-Nyt*, nr. 3, 2003, side 9). Dette mystiske væsen dukkede angiveligt først op i Mellemamerika, men væsnet hævdes nu også at være observeret i det sydlige USA.

Den ældste myte om et mystisk væsen handler om Jersey Djævelen. Samtidig er det også den mest sejlive af alle myter.

Historien om Jersey Djævelen bringer os til "The Pinelands" i det

sydlige af staten New Jersey. Her finder man store områder dækket af tæt fyrretræsskov – kun afbrudt af områder med tæt buskads. På mange måder kunne man sige, at det nærmest er et område, der indbyder til en myte om et uhyggeligt væsen, der sniger sig rundt mellem træerne. Og en sådan myte har der da også eksisteret i århundreder.

Stilheden i The Pinelands siges regelmæssigt at blive brudt af et skrig, der beskrives som "en kvinde, der skriger – blot 10 gange højere". The Pinelands siges også at være et sted, hvor mennesker skal værre forsvundet uden at efterlade sig det mindste spor.

Det væsen, der hævdes at leve i disse skove, er nok det mest usædvanlige af de ukendte væsner, som er set i Nordamerika. Jersey Djævelen har en krop, der minder om en hjorts, men den går oprejst på bagbenene og efterlader aftryk, der ligner hove. Den skal have en

tynd hale og en meget lang hals med et hestelignende hoved. Mest usædvanligt er, at den også har et par vinger. Selv om vingerne oftest beskrives som forholdsvis små i forhold til kroppen, skal den angiveligt være i stand til at flyve uden problemer.

I januar 1909 bragte Philadelphia Evening Post denne tegning af Jersey Djævelen baseret på en øjenvidneberetning fra ægteparret Nelson Evans fra Cloucester i New Jersey.

Med et så fantastisk udseende kunne det naturligvis være let at afskrive Jersey Djævelen som et fantasiprodukt. Men så let er det ikke. De andre ukendte væsner, der angiveligt findes i de Nordamerikanske skove, er kun blevet observeret af enkeltpersoner eller af små grupper. Jersey Djævelen er derimod gentagne gange blevet observeret af store grupper mennesker på samme tid. Man kunne næsten fristes til at sige, at det er Jersey Djævelens kendetegn, at når den viser sig, så gør den det med eftertryk.

De mest spektakulære tilsynskomster af Jersey Djævelen skete i perioden fra den 16. til den 23. januar 1909. I denne periode blev det mystiske væsen set af adskillige hundrede mennesker i hele det sydlige New Jersey. Der var både tale om observationer gjort af enkeltpersoner, og spektakulære masseobservationer.

Jersey Djævelen viste sig i luften over flere byer og landede flere gange på hustagene, og i mange byer skabte Jersey Djævelens tilsynskomst panik. Kirker blev hurtigt fyldt op med skrækslagne indbyggere, mens politiet gentagne gange skød imod væsnet. I byerne Trenton og New Brunswick blev vagter bevæbnet med haglgeværer posteret i sporvognene for at beskytte de opskræmte passagerer.

I West Collingswood indledte det lokale brandvæsen en jagt på Jersey Djævelen igennem byens gader. Da Jersey Djævelen på et tidspunkt søgte tilflugt på et hustag, rettede brandmændene vandslangerne imod den og spulede den ned. Til sidst fik Jersey Djævelen nok og fløj bort fra byen.

Samme aften blev Mrs. Sorbinsky i byen Camden opmærksom på lyde uden for huset. Her så hun Jersey Djævelen i færd med at angribe hendes hund, og hendes skrig trak hurtigt naboer til. Rygtet spredte sig hurtigt igennem Camden, og efter nogen tid havde der samlet sig en gruppe på cirka 100 mennesker. Endnu engang skød politiet imod det uhyggelige væsen, der efter nogen tid valgte at flyve bort fra byen.

Dette er kun de mest spektakulære episoder fra denne uge i januar 1909. Desværre blev der intet foto taget af Jersey Djævelen, men gennemgår man lokale aviser fra denne periode, finder man billeder af blandt andet sporvognene med de bevæbnede vagter. Ligeledes er der opgivet navnene på de mest promi-

nente øjenvidner, så det kan ikke benægtes, at noget meget usædvanligt blev set af mange i denne periode.

Jersey Djævelen skal desuden have efterladt adskillige dræbte husdyr af alle slags foruden dens hovlignende fodspor i hele området.

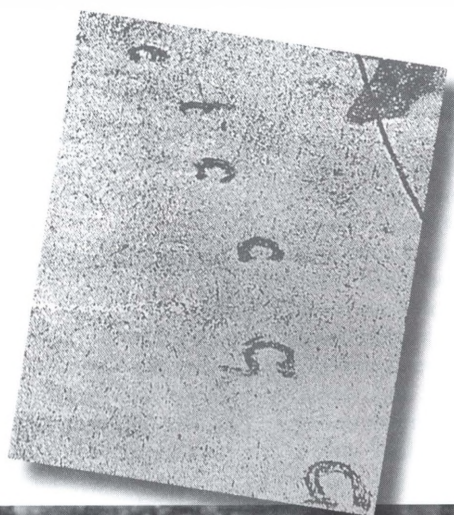
Masseobservationer af Jersey Djævelen har ud over den umiddelbare panik også det aspekt, at de ofte opfattes som et varsel om kommende katastrofer. Således hævdes Jersey Djævelen at være blevet observeret hyppigt inden udbruddet af Den Amerikanske Borgerkrig, inden udbruddet af Første Verdenskrig og inden det japanske angreb på Pearl Harbor.

Et andet specielt træk ved Jersey Djævelens tilsynskomster er, at den er set af et ualmindeligt stort antal kendte personer. Den mest prominente må nok være Joseph Bonaparte, broder til Napoleon Bonaparte. J. Bonaparte observerede Jersey Djævelen under en jagt.

Hvad angår Jersey Djævelens oprindelse, findes der mange myter. Den mest populære knytter Jersey Djævelen til familien Leeds, og ifølge denne myte skal en kvinde fra Leeds familien omkring 1735 være blevet gravid med barn nummer 13. I frustration over at skulle gennemgå de mange svangerskaber skal hun have udtalt et ønske om, at det trettende barn måtte blive en djævel, og hendes ønske skulle angiveligt være blevet opfyldt. Barnet skal være blevet født som et normalt barn, men efter kort tid forvandlede det sig til Jersey Djævelen, og efter at have dræbt nogen af de tilstedeværende skulle den så være forsvundet ud i de tætte fyrretræsskove.

Hele denne historie er dog noget rodet, idet de forskellige kilder næsten alle angiver forskellige årstal og steder for fødslen af "det trettende barn".

Efterkommere af familien Leeds bor i øvrigt stadig i New Jersey.

Et avisfoto fra 30. januar 1909 af de mystiske spor i sneen efter hove.

Mystiske væsner

De nægter dog at give interviews om noget, der vedrører Jersey Djævelen. Åbenbart er de trætte af at have deres slægtsnavn knyttet til et flyvende uhyre.

I virkeligheden er myten om Jersey Djævelen meget ældre, for allerede da de første europæere kom til Pineland området, fortalte de lokale indianere om et uhyre, der lurede i skovene. Interessant nok beskrev de dens skrig som "en kvinde der skriger, blot højere" – altså det skrig, der generelt er blevet tillagt Jersey Djævelen.

Men som navnet siger, er Jersey Djævelen altid blevet opfattet som et ondt væsen. Den hævdes at have dræbt utallige husdyr, og der findes også historier om, at den skal have dræbt mennesker, selv om disse beretninger generelt ikke er så veldokumenterede som masseobservationerne. I et tilfælde skal en gruppe mennesker, der var ude i Pineland området for at plukke bær, være blevet opskræmt af skrig fra en nærliggende skov. De besluttede sig for at forlade området, men opdagede, at et medlem af gruppen var forsvundet. Angiveligt skal det manglende medlem af gruppen aldrig være blevet fundet.

I betragtning af Jersey Djævelens dårlige ry kan det ikke undre, at der er gjort mange forsøg på at dræbe den. Man finder således et utal af beretninger fra folk, der hævder at have skudt imod Jersey Djævelen. Nogle har skudt imod den, fordi den har angrebet deres husdyr – andre simpelt hen fordi de opfattede den som et ondt væsen. Fælles for alle beretninger er dog, at skud ikke synes at have nogen effekt på den.

Med hensyn til angreb på husdyr er der en faktor, som går igen i mange af disse beretninger – nemlig den, at Jersey Djævelen synes at have en speciel forkærlighed for at angribe hunde. Mange, der hævder et have skudt imod den, er blevet opskræmt af larmen fra deres hund og har fundet den i kamp med Jersey Djævelen, når de kom ud. Der er også blevet gjort forsøg på at arrangere regulære jagter på Jersey Djævelen, og ved disse har man i reglen taget udgangspunkt i steder, hvor den er blevet observeret. Men i alle tilfælde har sporhundene nægtet at følge sporet, og jagterne er blevet opgivet.

Det mest dramatiske forsøg på at dræbe Jersey Djævelen blev foretaget af Kommandør Stephen Decatur i begyndelsen af 1800-tallet. Stephen Decatur ledte en artilleriøvelse i nærheden af Hanover Iron Works, hvis formål var at teste forskellige typer projektiler til kanoner. På et tidspunkt kom

Jersey Djævelen flyvende ind over testområdet, og Stephen Decatur gav hurtigt ordre om at rette kanonerne imod den. Ifølge hans egen beskrivelse ramte en af kanonkuglerne Jersey Djævelen direkte, men den eneste effekt var blot, at Jersey Djævelen fløj bort. Det bør tilføjes, at Stephen Decatur var en højt anset flådeofficer, og ingen, der kendte ham, mente, at han ville sætte sit ry på spil ved at opdigte denne historie.

I 1957 skete så det, som så mange mennesker i Pineland-området havde håbet på. Det rygtedes, at Jersey Djævelen skulle være død. Angiveligt skulle en gruppe forskere fra "The Department of Conservation" have fundet et udbrændt område, hvor der lå en delvis skeletteret krop af et ukendt væsen. Nogle af Jersey Djævelens karakteristika skulle dog være bevaret, såsom enkelte fjer og de hovlignende fødder. En stor hage ved denne historie er dog, at forskerne

åbenbart efterlod resterne i skoven i stedet for at tage dem med hjem til en mere systematisk undersøgelse.

Men i alle tilfælde bredte rygtet sig, at det åbenbart var lykkedes at dræbe Jersey Djævelen og brænde den. Rygten holdt dog kun lidt under et år, for så vendte Jersey Djævelen tilbage, og det har den fortsat med til i dag. Igen hører man om hyppige angreb på hunde i øjenvidneberetningerne. De seneste år synes Jersey Djævelen dog også at have kastet sig over biler, idet adskillige mennesker, der har kørt på øde strækninger i Pineland området, hævder, at deres bil er blevet forfulgt af Jersey Djævelen i luften. I flere af disse beretninger, hævdes det også, at Jersey Djævelen har forsøgt at lande på taget af de kørende biler, og i flere tilfælde er bilens tag blevet trykket delvist ned.

I betragtning af det meget store antal øjenvidner, der igennem tidens løb hævder at have set Jersey Djævelen, har kryptozoologer kun vist den ringe interesse. Dette skyldes givetvis, at dens udseende mere leder tankerne hen på middelalderlig dæmonologi end på slægtskab med nogen kendt dyreart. En af de få forsøg på at give en videnskabelig forklaring peger på Sandhill tranen (*Grus canadensis*), som er udbredt i Nordamerika. Den er ganske vist erklæret for uddød i New Jersey området, men det kan tænkes, at en mindre bestand stadig eksisterer.

Sandhill tranen kan veje op til 6 kg og måle 160 cm i højden, og når den stiger i luften, vil den udfolde et imponerende vingefang på op til 2 meter. Dens skrig er meget højt og skingert – meget lig det skrig, som tilskrives Jersey Djævelen. Dertil kommer, at den er usædvanlig aggressiv og ofte vil forfølge mennesker, der kommer for tæt på dens område. Det kræver ikke den store fantasi at forestille sig, hvorledes et møde med denne usædvanlige fugl i halvmørke på et øde sted kan have været ophav til nogle af beretningerne om Jersey Djævelen.

Men udforskningen af Jersey Djævelen er hovedsageligt overladt til amatører, som fx "The Devil Hunters". Det drejer sig mest om grupper af unge mennesker, der bruger en del af deres fritid på at strejfe omkring i skovene i Pine-wood-området. Bevæbnet med kikskerter og kameraer håber de at blive de første, der fremskaffer et foto af Jersey Djævelen.

Som nævnt er Jersey Djævelen traditionelt blevet betragtet som en ond skabning. I de senere årtier er der dog kommet et nyt aspekt til. Myten om Jersey Djævelen har været inspirationskilde til nogle af de mest succesrige bøger og gyserfilm, herunder "The Blair Witch Project" og delvis også til de meget populære "X-Files".

Så i den forstand lever myten om det mystiske væsen fra New Jersey måske stærkere end nogensinde før.

Kilder:

Disk Works of South Jersey
Loren Coleman: *Mysterious America*
James F. McCloy: *The Jersey Devil: 13th child*
Diverse artikler

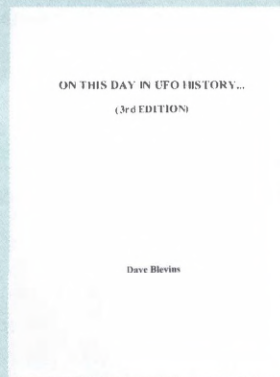

Sandhill traner.
© 1999 Don Baccus

On This Day In UFO History, 3rd Edition

Hver dag sin observation. Bogen rummer 366 observationsberetninger (inkl. den 29. februar) med årstal, tid og sted, vidnets navn samt et resume af hændelsen. Derudover bringer bogen adresser, telefon/fax-numre, email-adresser og webadresser på mere end 600 internationale ufoorganisationer og ufotidskrifter. En nyttig opslagsbog.

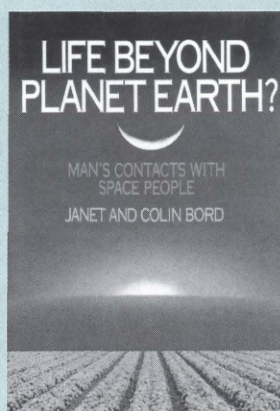
On This Day In UFO History, spiralbind, 77 sider, kr. 175,00.
Bestillingsnr. B-037.

Life Beyond Planet Earth? - Man's Contact with Space People

Bogen omhandler vores søgen efter intelligent liv i verdensrummet - fra det videnskabelige til det bizarre. *Life Beyond Planet Earth?*, 238 sider, rigt illustreret, indbundet og signeret. Kr. 328,00. Bestillingsnr. B-041.

Brug bestillingskuponen side 23.

På gyngende grund

Sumpgas forklarer alt. I hvert fald er en lang række overnaturlige fænomener – lige fra spøgelse og trolde til flyvende tallerkener og menneskers spontane selvforbrænding – gennem tiden blevet forklaret med sumpgas. Men det er først for nylig, at videnskaben har været i stand til at forklare, hvordan dette fænomen opstår.

AF
DAVID HAMBLING

Lygtemænd siges at have lokket mange ud i moseområder.

Det bedst kendte sumpgasfænomen er lygtemænd – lys, der nærmest ligner flyvende lygter. Ifølge overleveringen er lygtemænd ondsindede ånder, som forsøger at lokke folk ud i sumpen. Disse ånder har forskellige navne, alt efter hvilket område på kloden, man befinder sig i.

Ånderne i mosen eller sumpen var meget farlige. Ud over at lokke folk ind i sumpene kunne de ligefrem kvæle deres ofre. Ifølge den lokale overtro i Norfolk i England, hvor lygtemanden hedder lanterne-manden (Jack O'Lantern), er det sådan, at hvis "lygtemanden lyser på en, er det bedst at smide sig fladt ned på jorden og holde vejret."

Lygtemændene minder om "lig-lys" – blinkende lys set på kirkegårde. Ifølge overtroen er det sjælene fra døde personer, som endnu ikke har fundet fred. Andre overleveringer siger, at man kan se, når en person er druknet i floden Dee, for så svæver der et lys over vandoverfladen.

Allerede i det 18. århundrede var man klar over, at der måtte være en naturlig forklaring på dette fænomen. Man opdagede, at rådne materiale producerer brandbar metangas, CH₄. Sumpgas kunne også være forklaringen på, at folk fik kvælningsfølelser, når de mødte lanterne-manden. Hvis metan fra rådne vegetation spontant bryder i brand, vil det skabe et blinkende lys, så det ligner en lygtemand. Man fandt dog ikke en forklaring på, hvordan gassen kunne bryde i brand.

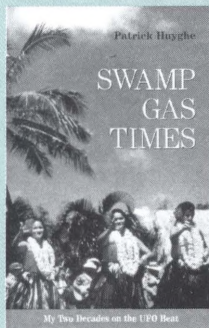
Fænomenet kan forveksles med det lys, som fluorescerende svampe i et varmere klima udsender. I USA kaldes disse lysende svampe "fox-fire" – et begreb, som også kan bruges om lys fra sumpgas (det amerikanske begreb, som oprindeligt kommer fra Europa, har en parallel i Japan, *Kitsune-Bi*, ræveånds-ild. Begrebet henviser til, at lysene set i

Looking for Orthon

Historien om verdens første kontaktperson, George Adamski. Bogen viser ham som en seer, der forvandlede verden, men forkludrede sit liv.

Looking for Orthon, 224 sider, illustreret.
Kr. 228,00. Bestillingsnr. B-043.

Swamp Gas Times - My Two Decades on the UFO Beat

I mere end 20 år har journalisten Patrick Huyghe skrevet om ufoer i bl.a. New York Times, Omni, Science Digest og Newsweek. I bogen er de bedste artikler samlet og opdateret - og det er virkelig både underholdende og meget informativ læsning, hvor selv garvede ufointeresserede finder nyt om mange klassiske hændelser.

Swamp Gas Times, 349 sider. Kr. 255,00.
Bestillingsnr. B-042.

Brug bestillingskuponen side 23.

sumpområder består af ondsindede ræves ånder).

Den mest berømte brug af begrebet "sumpgas" som forklaring på en mystisk hændelse fandt sted i 1966. 87 personer på Hillsdale College i Michigan så et glødende objekt med facon som en amerikansk fodbold svæve over et nærliggende sumpområde. Lyset fløj hen mod pigernes sovesal, fløj tilbage igen og forsvandt. Den følgende dag så syv personer – deriblandt to politifolk – et andet glødende objekt nogle kilometer borte (hændelsen er detaljeret behandlet i bogen "Ufoernes verden" – se kuponen side 23).

Dr. J. Allen Hynek (tv.) og politichefen i Dexter, Robert R. Taylor, kigger på et kort over ufo-observationerne i Dexter-Hillsdale.

Et ufo svævede over Hillsdale Colleges Simpson Field. Masseobservationen fik i en kort periode stor bevågenhed over hele USA.

Dr. J. Allen Hynek, astronomikonsulent ved det amerikanske flyvevåbens "Project Blue Book", undersøgte observationerne. Han fortalte på en pressekonference, at den mest nærliggende forklaring på lysene var sumpgas. Både presse og folk i almindelighed gjorde nar ad Hynek, og begrebet sumpgas blev en national vittighed. Spøgen gik endda så vidt, at to blade fik navn efter sumpgas, på engelsk "swamp gas". Det var ufo-tidsskrif-

J. Allen Hynek foran mikrofonerne under den berygtede sumpgas-konference i Detroit i marts 1966.

tet Swamp Gas Journal og Patrick Huyghes *Swamp Gas Times*.

Kongresmedlem Gerald Ford, som senere blev præsident, indvendte, at "det amerikanske folk fortjener en bedre forklaring". Det førte til den første Kongres-høring om ufoer. Hynek blev påvirket af de reaktioner, han fik på sin forklaring, og blev mere åben over for ufoer. "Fra det tidspunkt," fortalte han senere, "begyndte jeg at se på rapporterne ud fra en anden synsvinkel, dvs. at nogle af dem kunne dreje sig om ufoer."

Hvad får sumpgas til at bryde i brand?

I 1879 opdagede J.P.W. Johnston og A.H. Church, at fosfin, fosforbrinte PH_3 , som kan antændes spontant i atmosfærisk luft, dannes, når animalsk materiale går i forrådnelse. Der var dog en del debat om, hvorvidt bakterierne i sumpene kunne producere fosfin.

Debatten fortsatte op i det 20. århundrede. I 1995 offentliggjorde en gruppe videnskabsmænd en artikel om, hvordan bakterierne i sumpene i Louisiana og Florida producerede fosfin. Samme år viste en anden undersøgelse, at bakterierne faktisk optog fosfin og på den måde nedbragte koncentrationen af gas.

Sagen blev dog først helt klarlagt i 1996, da man tog en ny lavtemperatur teknik i brug og med den kunne måle det lave indhold af fosfin i prøver fra luften i sum-

pene. Målingerne viste, at der var en stigning i indholdet af fosfin på steder, hvor man dumpede affald og udledte spildevand og kompost – steder hvor der var mange bakterier, som skabte forrådnelse uden at bruge ilt.

Dietmar Glindemann, som har forsket i, hvordan bakterier fra menneskers afføring producerer fosfin og difosfin, har endda antydnet, at det er den proces, der står bag menneskers spontane selvforbrænding. Gasserne kunne antænde metanen i menneskets tarmluft. Hvis der var andre brandbare materialer, fx tøj, til stede, kunne den uheldige person blive brændt til døde. Glindemann mener, at et passende navn for den slags burde være "ignis flatus" – ildprut.

Der er altså en forklaring på de dansende sumplys, selv om det er tvivlsomt, om de er forklaringen på Hillsdale-observationerne.

Der er en praktisk anvendelse for fosfin, da det bliver brugt til at desinficere korn. Ved små mængder er det et sikkert stof, men ved høje koncentrationer vil det selvantænde spontant. Er der mange urenheder i luften, kan denne selvantændelse sætte ild i støvpartikler, som så igen kan forårsage ødelæggende eksplosioner i kornsiloeer. Fosfin er altså ikke et harmløst stof – og lygtemænd er stadig skælsme og farlige ånder. □

Kilde:

Fortean Times, nr. 180/for

Genfærd, grave og onde ånder

Titusindvis af beretninger fra hele verden antyder, at vi mennesker til alle tider er blevet hjemsøgt af fænomener, der trodser almindelig fornuft og betragtning.

I bogen "Genfærd, grave og onde ånder" beretter spøgelsesforfatteren og foredragsholderen Palle Vibe fx om kister, der i årevis er blevet flyttet af ukendte kræfter og om folk, der har oplevet at blive reddet fra døden af – sig selv. Vi får kendskab til genfærd, der bringer advarsler, og poltergejster, der driver hele familier fra hus og hjem. Og vi hører om sælsomme spøgelsesdyr og om biler og jernbanetog, der stadig ses på steder, hvor mange engang har mistet livet i et trafikuheld eller en togulykke.

Palle Vibe stiller skarpt på fænomenerne og tilbyder en overraskende forklaring, der på alle måder udfordrer de traditionelle forestillinger og samtidig bringer os forståelsen af spøgelse en lille smule nærmere.

Genfærd, grave og onde ånder, 128 sider, illustreret og indbundet.

Kr. 148,00. Bestillingsnr. B-049.

Mysterier i fortiden

Kun to timers kørsel fra den dansk/tyske grænse ligger Nordeuropas mest gådefulde lokalitet. Det enorme klipetempel Externsteine rummer dunkle mysterier fra den ældgamle religionskrig mellem kristendom og hedenskab.

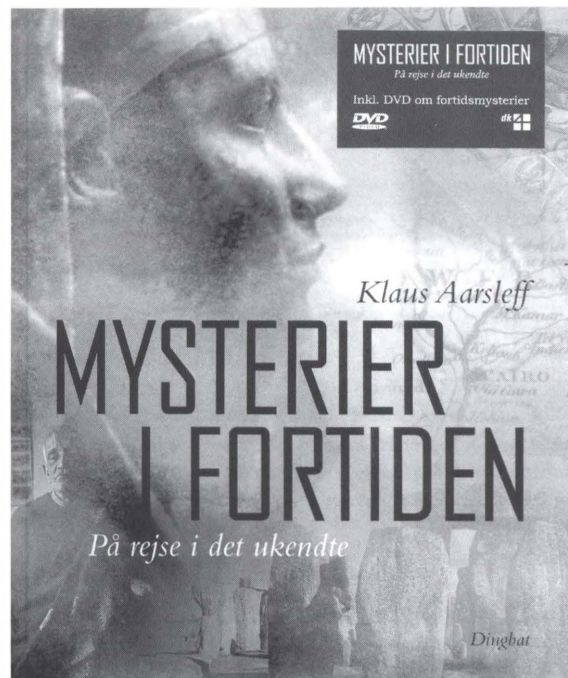
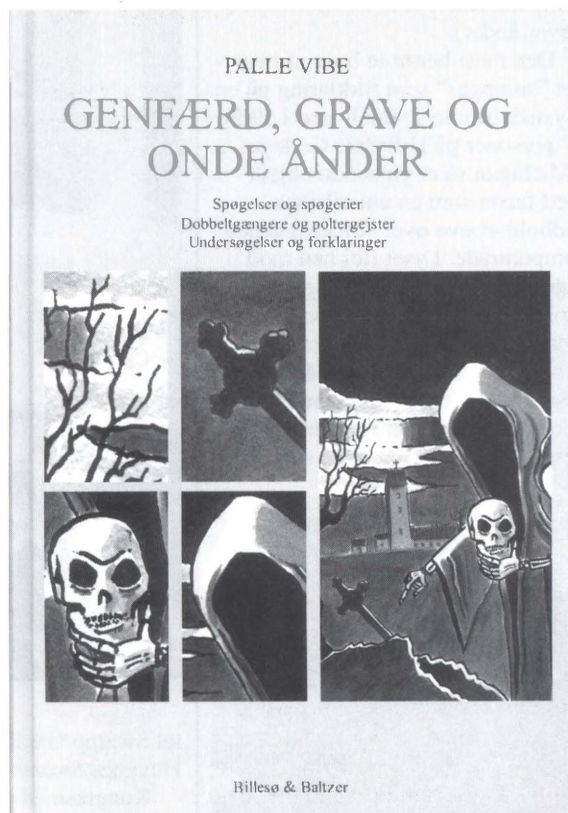
Myter og fortidsgåder fra de ældste kulturer har i årtier fascineret Klaus Aarsleff, der er professionel globetrotter og tidligere formand for Eventyrernes Klub. Externsteines hemmelighed er blot én af de gåder, han opruller i bogen "Mysterier i fortiden". Forfatterens jagt på fortiden fører ham også til verdens mest isolerede ø, Påskeøen, og til Sydamerikas uvejsomme bjergegne og utilgængelige jungler, hvor sælsomme templer og bygningsværker tegner konturerne af en fortid langt mere forbløffende, end arkæologer og historikere vil vide af.

Også den europæiske fortid er fyldt med uforklarlige huller. Den idylliske turistø Malta er gennemtrawlet af urgamle "hjulspor", som efterlader videnskaben på bar bund. Myterne om Udødelighedens Kilde og Den Hellige Gral leder uvægerligt til den lille engelske landsby Glastonbury. Og murværket på Tjele Kirke ved Viborg deler en aparte hemmelighed med templer i Ægypten, Grækenland og Peru.

"Mysterier i fortiden" er vedlagt en DVD med otte udsendelser, hvor Klaus Aarsleff føjer nye detaljer til nogle af bogens kapitler.

Mysterier i fortiden, 160 sider, illustreret og indbundet + DVD.

Kr. 198,00. Bestillingsnr. B-050.

Serien UFO DOCUMENT er en række engelsksprogede rapporter, der behandler særlige aspekter og berømte ufohændelser.

UFO DOCUMENT #1: Physical Evidence Related to UFO Reports

I den første uafhængige undersøgelse af ufofænomenet siden 1970 konkluderer et panel af naturvidenskabsmænd, at nogle observationer er ledsaget af fysiske beviser, som er værd at undersøge videnskabeligt. Ufo-undersøgelsens resultater blev fremlagt på et møde i New York i 1997. Resultaterne kan læses i denne rapport.

Physical Evidence Related to UFO Reports, 52 sider, kr. 56. Bestillingsnr. B-019.

UFO DOCUMENT #2: The Blue Book Unknowns

Det amerikanske flyvevåben indsamlede omkring 12.000 observationsrapporter om ufoer. Over 600 blev uopklarede. I *The Blue Book Unknowns* kan du for første gang læse korte beskrivelser af alle disse ufoobservationer.

The Blue Book Unknowns, 65 sider, kr. 39. Bestillingsnr. B-029.

UFO DOCUMENT #3: The Fantastic Flight Of JAL 1628

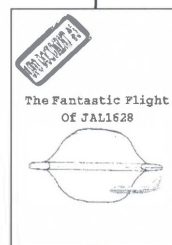
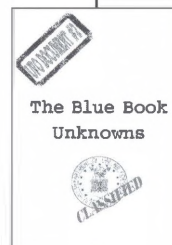
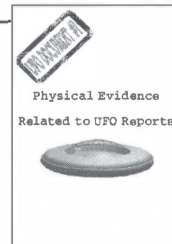
Den 17. november 1986 mødte kaptajn Kenju Terauchi og hans besætning om bord i et Boeing 747 fragtfly et usædvanligt objekt over Alaska. Oplevelsen blev omtalt i aviser verden over. Bruce S. Maccabee har undersøgt sagen og bringer besætningens historie, som den blev fortalt til Federal Aviation Administration.

The Fantastic Flight Of JAL 1628, 52 sider og illustreret med Terauchis tegninger, kr. 39. Bestillingsnr. B-028.

UFO DOCUMENT #4: Hemmeligheden i skoven

I december 1980 styrtede et eller andet ned i Rendleshamskoven nær RAF Bentwaters/Woodbridge. Oberstløjtnant Charles Halt var sammen med sine folk ude i skoven for at undersøge sagen. Han medbragte en båndoptager og indtalte "on location" sine indtryk, måleresultater og observationer. En sekvens på omkring 18 minutter rummer de mest dramatiske liveoptagelser, der nogensinde er optaget under en ufoobservation på engelsk jord.

Hemmeligheden i skoven, 25 sider samt et lydbånd (18 min.), kr. 56. Bestillingsnr. B-027.

Bestillingskupon

Alle varer kan bestilles på denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede varer. Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**. Og vi sender et girokort. Så snart vi modtager din indbetaling, sendes alle varer. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 26,00 - uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede varer:

☐ Mysterier i fortiden . Kr. 198,00 (inkl. DVD) NYHED!	☐ Swamp Gas Times Kr. 255,00
☐ Genfærd, grave og onde ånder . Kr. 148,00 NYHED!	☐ Looking for Orthon Kr. 228,00
☐ Det uforklarlige Kr. 249,00	☐ On This Day In Ufo History Kr. 175,00
☐ Konspirationsteorier Kr. 69,95	☐ UFOs & Alien Contact Kr. 270,00
☐ UFO-Nyt 2004 intro-tilbud Kr. 200,00	☐ UFO Document #1 Kr. 56,00
☐ UFO-Vision 8 Kr. 59,00	☐ UFO Document #2 Kr. 39,00
☐ The World of the Unexplained Kr. 298,00	☐ UFO Document #3 Kr. 39,00
☐ Life Beyond Planet Earth Kr. 328,00	☐ UFO Document #4 Kr. 56,00
	☐ UFO Document #5 Kr. 69,00 NYHED!
	☐ UFOernes verden Kr. 79,00

Til det samlede beløb lægges kr. 26,00 i porto/ekspedition

Afsender:

SUFOI
Posekærvej 42
6200 Aabenraa

A.F.U.
Box 11027
S-600 11 NORRKÖPING

Returneres ved varig adresseændring

POST B
PP DANMARK

AFU
Anders Liljegren
Box 110 27
S-600 11 Norrköbing

Nazi ufo-myten i nyt lys

Under Anden Verdenskrig satte glødende kugler – kendt som foo fighters – gang i ryterne om et hemmeligt våben hos begge parter af konflikten. Da de flyvende tallerkeners æra begyndte, var mange hurtige til at knytte de to ting sammen. Det førte til historier om nazi-skabte flyvende tallerkener underbygget af skriftlige beviser og øjenvidneberetninger.

- De tyske eksperter Schriever, Habermohl og Mieth samt italieneren Bellonzo skabte disse "flyvende skivers" design. Schriever og Habermohl, som arbejdede i Prag, lavede med den første flyvende skive den 14. februar 1945. I løbet af tre minutter nåede de op i en højde på 12.400 m og opnåede at flyve med en horisontal hastighed på 2.000 km/t.
- En højst besynderlig, flyvende maskine havde set dagens lys. Den var rund og pansret og lignede mere eller mindre et skildpaddeskjold. Den var udstyret med en speciel turbojet motor, som var flad og rund og fungerede efter et princip kendt som "Heros æoliske bål". Der blev skabt en stor ring af glødende flammer – derfor fik fartøjet navnet Ildkuglen.
- Den meget vigtige forskning i antityngde-våben blev udført nær Prag, primært af Viktor Schauberger og Richard Mieth. I 1944 udviklede Mieth i samarbejde med italienerne den store heliumdrevne V-7 og de små en-mands Vrill modeller, som ved forsøgene fløj med en hastighed på 2.900 km/t.
- Dr. Heinrich Richard Mieth stod som designer og konstruktør af krigstidens tyske tallerken-projekt V-7. Dr. Mieth arbejdede under krigen på et tysk anlæg i Breslau, som i dag ligger i Polen. Efter krigen blev han rekrutteret af amerikanerne og canadierne til at genoptage sit arbejde i Amerika.
- Tyskerne landede på Månen så tidligt som i 1942 med deres store ekso-atmosfæriske rakettallerken af Mieth og Schriever typen. Da russerne og amerikanerne sammen og i al hemmelighed landede på Månen i begyndelsen af 1950'erne med deres egne tallerkener, tilbragte de den første nat som gæster på den underjordiske nazi-base.
- ... de ødelagde mere end 800 bombetogter over Tyskland og skød mindst 200 fly ned på én nat.
- Der er god grund til at tro, at flere ikke-jordiske fartøjer styrtede ned i USA sidst i 1940'erne. Måske skete det samme på nazi-territorier adskillige år tidligere og gjorde tyskerne i stand til at fat i teknologien og skabe deres egne perfekte flyvende tallerkener.

Er der noget hold i alle disse rygter og historier, som gang på gang føres frem i tidsskrifter og på internettet? Kevin McClure har sporet nazi-rygterne helt tilbage til deres kilder og fundet frem til, hvad der ser ud til at være den ultimative sandhed bag historierne.

Læs Kevin McClures spændende rapport "The Nazi UFO Mythos". Rapporten er på engelsk og udkommer i serien "UFO Document".

The Nazi UFO Mythos, 66 sider i A-4 format og illustreret. kr. 69,00
Bestillingsnr. B-048.

